

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เช่นที่พ่อเป็นผู้นำทาง ดังนั้นลูกต้องกลายเป็นผู้นำทางในลักษณะเดียวกันและแสดงหนทางกลับบ้านให้กับทุกคน กลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด
- คำถาม:** ความลับอะไรของละครที่คงอยู่ตลอดไปที่ถูกกำหนดไว้แล้วที่ลูกๆ เท่านั้นที่รู้?
- คำตอบ:** ในละครที่คงอยู่ตลอดไปที่ถูกกำหนดไว้แล้วไม่สามารถเพิ่มหรือลบนักแสดงออกไปได้ ไม่มีใครได้รับการหลุดพ้นตลอดไป บางคนพูดว่า: เราไม่ต้องการเข้ามาสู่วงจรของการมาและการไปนี้ บาบาพูดว่า: ใช่ สิ่งนี้เป็นไปได้สำหรับในบางเวลา แต่ไม่มีใครสามารถเป็นอิสระจากการเล่นบทบาทของเขาโดยสิ้นเชิง มีเพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ความลับของละครนี้

โอม ชานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานรู้ว่าใครที่ถูกเรียกว่าโบลานาด (เจ้าผู้ไร้เดียงสา) เพียงลูกๆ ของยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่รู้จักท่าน ผู้คนยุคหลักไม่รู้จักท่านแม้กระทั่งน้อยนิด เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านคือผู้ที่ให้ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก ท่านให้การแนะนำตัวของท่านเอง เวลานั้นลูกๆ เข้าใจสิ่งนี้ ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้สิ่งใด พ่อพูดว่า: พ่อมาและทำให้บาร์ตไปเป็นสวรรค์ พ่อให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกแก่ลูกที่เวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่สามารถเพิ่มหรือเอานักแสดงแม้แต่เพียงคนเดียวออกไปได้ แต่ละครนี้ได้รับบทบาทของตนเอง ไม่มีใครสามารถได้มาซึ่งการหลุดพ้นตลอดไป ไม่ว่าบางคนจะเป็นของศาสนาใดเขาจะเข้าไปสู่ศาสนานั้นอีกครั้ง แม้ว่าชาวพุทธและชาวคริสต์ ฯลฯ อาจมีความปรารถนาที่จะไปสู่สวรรค์ พวกเขาไม่สามารถไปที่นั่น บทบาทของพวกเขาเริ่มขึ้นเมื่อผู้ก่อตั้งศาสนาของพวกเขามาเท่านั้น สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ เวลานั้นมนุษย์โลกทั้งหมดเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า นั่นคือ พวกเขาไม่รู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เป็นมนุษย์เท่านั้นที่ควรจะรู้สิ่งนี้ใช่ไหม? นี่คือการละครของมนุษย์ แต่ละดวงวิญญาณมาจากดินแดนนิพพาน (เหนือเสียง) เพื่อเล่นบทบาทของเขา และแล้วแต่ละคนก็ทำความพยายามที่จะกลับไปสู่ดินแดนนิพพาน พวกเขาพูดว่าพระพุทธเจ้าได้ไปสู่ดินแดนนิพพาน อย่างไรก็ตามไม่ใช่ร่างกายของพระพุทธเจ้าที่ไปที่นั่น เป็นดวงวิญญาณที่ไป พ่ออธิบายว่า: ยังไม่มีใครสามารถไปที่นั่น ไม่มีใครสามารถทิ้งละครไปได้ พวกเขาไม่สามารถได้มาซึ่งการหลุดพ้นตลอดไป ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว บางคนเชื่อว่าพวกเขาสามารถได้รับการหลุดพ้นตลอดไป พวกเขาจึงเฝ้าแต่ทำความพยายาม เช่นเดียวกับชาวเจน พวกเขาเฝ้าแต่ทำความพยายาม พวกเขามีขนบธรรมเนียมและระเบียบแบบแผนของตนเองและพวกเขามีกฎของตนเองในแบบที่พวกเขาเชื่อ อย่างไรก็ตามไม่มีใครได้รับการหลุดพ้นตลอดไป ลูกรู้ว่าลูกทั้งหมดคือนักแสดงในละครนี้ ไม่มีใครรู้ว่าพวกเขามาเมื่อไรและพวกเขาจะกลับไปอย่างไร สัตว์จะไม่รู้สิ่งนี้ มนุษย์พูดว่า: เราคือนักแสดงผู้ที่กำลังเล่นบทบาทของเรา นี่คือการละครของการกระทำที่ซึ่งดวงวิญญาณอาศัยอยู่ ที่นั่น(โลกวิญญาณ)ไม่สามารถถูกเรียกว่าสนามของการกระทำ นั่นคือโลกที่ไม่มีตัวตน ไม่มีความสนุกสนานและเกมที่นี่ ไม่มีการกระทำที่แสดงที่นั่น ลูกลงมาจากโลกที่ไม่มีตัวตนสู่โลกที่มีตัวตนเพื่อเล่นบทบาทของลูกที่เฝ้าแต่ซำรอย การทำลายล้างอย่างสิ้นซากไม่เคยเกิดขึ้น สงครามมหาภารตะถูกจารึกไว้ในคัมภีร์ ถูกเขียนไว้ว่ายาดาวาสและพรวาสตายและพันดาวาสทั้งห้าเท่านั้นที่เหลืออยู่ และแล้วแม้กระทั่งพวกเขาก็หลอมละลายและตายบนภูเขาและไม่มีสิ่งใดเหลืออยู่เลย นี่คือการผลที่พวกเขาเชื่อว่าการทำลายล้างอย่างสิ้นซากเกิดขึ้นเพราะอะไร พวกเขานั่งลงและแต่งเรื่องเหล่านั้นทั้งหมด และแล้วพวกเขาก็แสดงให้เห็นว่าเด็กทารกมาดูดนมหัวแม่มือของเขานบนใบโพธิ์ในทะเลอย่างไร เวลาในโลกจะถูกสร้างขึ้นด้วยเขาได้อย่างไร? ไม่ว่าอะไรก็ตามที่มนุษย์ได้ยินพวกเขาเฝ้าแต่พูดว่า: จริง จริง เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าสิ่งต่างๆ ทุกประเภทได้ถูกเขียนไว้ในคัมภีร์! คัมภีร์เหล่านั้นทั้งหมดเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มีพระเจ้าผู้เป็นพ่อผู้เดียวเท่านั้น ผู้ที่ให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาแก่ผู้เลื่อมใสศรัทธา บางคนมีการหลุดพ้นในขณะที่คนอื่นไปสู่การหลุดพ้นในชีวิต เมื่อเป็นเวลาสำหรับบทบาทของดวงวิญญาณ(นักแสดง) ที่จะเริ่มขึ้น และแล้วพวกเขาจะลงมาอีกครั้ง ไม่มีใครนอกจากลูกๆ เข้าใจความลับของละคร มีคำกล่าววว่า: เราไม่รู้จักทั้งผู้สร้างและสิ่งสร้าง หากผู้ที่เป็นนักแสดงในละครนี้ไม่รู้จักตอนเริ่มตอนกลางและตอนจบของละครหรือระยะเวลาของละคร ฯลฯ พวกเขาก็ถูกกล่าวหาว่าไม่รู้คิด แม้กระทั่งเมื่อลูกอธิบายแก่พวกเขา พวกเขาจะไม่เข้าใจ เพราะพวกเขาเชื่อใน 8.4 ล้านชาติเกิด พวกเขาพูดว่าช่วงเวลาของแต่ละวงจรคือหลายล้านปี เวลานั้นลูกเข้าใจว่าเรามาหาบาวางจรแล้ววงจรเล่าเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของโลก ลูกพูดว่า: เราได้พบท่านเมื่อ 5000 ปีที่แล้วเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของเราด้วยเช่นกัน ทุกคนราชาและราชินีพร้อมกับปวงประชาทั้งหมดกลายเป็น

นายของโลก ปวงประชาพูดเช่นกันว่า: เราคือนายของโลก อาณาจักรจันทราวังที่ไม่ได้คงอยู่เมื่อลูกกลายเป็นนายของโลก ลูกๆ รู้ทั้งวงจรตั้งแต่ตอนเริ่ม ตลอดจนตอนกลาง จนถึงตอนจบของละคร มนุษย์ไม่รู้แม้กระทั่งผู้ที่พวกเขากราบไหวบูชา ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาควรจะรู้จักชีวิตประวัติของผู้ที่พวกเขากราบไหวบูชา เวลานั้นลูกๆ ได้มาเพื่อที่จะรู้ชีวิตประวัติของทุกคนจากพ่อ เวลานั้นลูกเป็นของพ่อ ลูกรู้ชีวิตประวัติของพ่อ พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ปลดปล่อย และผู้นำทาง ลูกถูกเรียกว่าพันดาวส ลูกกลายเป็นผู้นำทางสำหรับทุกคน ลูกกลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอดที่แสดงหนทางแก่ทุกคน เช่นที่พ่อเป็นผู้นำทางลูกก็ต้องกลายเป็นเช่นเดียวกัน ลูกต้องแสดงหนทางแก่ทุกคน ลูกคือดวงวิญญาณและท่านคือดวงวิญญาณสูงสุด ลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากท่าน เคยมีอาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัดในบาร์ดแต่ไม่ได้คงอยู่อีกต่อไป ลูกๆ รู้ว่าลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด นั่นคือลูกกำลังกลายเป็นเทพจากมนุษยธรรมดา เราเคยเป็นเทพและแล้วหลังจากใช้ 84 ชาติเกิดเราก็กลายเป็นบุตร พ่อมาเพื่อเปลี่ยนเราจากบุตรให้เป็นบราห์มิน จำเป็นต้องมีบราห์มิน(นักบวช)สำหรับไฟบูชาอยู่อย่างแน่นอน นี่คือนิยามของความรู้ ในบาร์ดพวกเขาสร้างไฟบูชาอยู่มากมาย ในสิ่งนี้ ชุมชนของอารยาสมาจิโดยเฉพาะที่สร้างไฟบูชาอยู่มากมาย นี่คือนิยามของรูตราที่ทั้งโลกเก่าจะถูกสังเวย เวลานั้นลูกต้องใช้สติปัญญาของลูกสำหรับสิ่งนี้ มีมนุษย์มากมายในยุคเหล็ก เป็นโลกเก่าที่ใหญ่โตเช่นนั้นและทั้งหมดจะถูกทำลาย ไม่มีสิ่งใดจะเป็นประโยชน์เลย ในยุคทองทุกสิ่งจะใหม่ ที่นั่นมีสิ่งสกปรกมากมาย มนุษย์อยู่อย่างสกปรกมาก ผู้ที่ร่ำรวยอาศัยอยู่ในปราสาทราชวังที่ดีมาก ผู้ที่ยากจนอาศัยอยู่ในสภาพที่สกปรกในกระท่อม เวลานั้นกระท่อมเหล่านั้นกำลังถูกทำลาย พวกเขาได้รับสถานที่อื่นที่จะอาศัยอยู่ และพวกเขา(รัฐบาล) ก็ขายที่ดินนั้นต่อไป เมื่อพวกเขาไม่ออกไปพวกเขาก็ถูกบังคับให้ออกไป ผู้ที่ยากจนทนทุกข์ทรมานอย่างมากและผู้ที่มีความสุขก็ไม่ได้มีความสุขที่ถาวร หากพวกเขามีความสุขนั้นแล้วทำไมถึงมีการกล่าวว่าความสุขเป็นเหมือนหนึ่งหยดของมุลกา? พระเจ้าชิวาพูด: พ่อกำลังเปิดประตูสวรรค์ผ่านผู้เป็นแม่เหล่านี้ ไหของความรู้นี้ได้วางไว้บนศีรษะของผู้เป็นแม่ และแล้วพวกเขาก็แจกจ่ายน้ำทิพย์ของความรู้ให้แก่ทุกคน อย่างไรก็ตามหนทางของลูกคือหนทางครอบครัว ลูกคือบราห์มินที่แท้จริง ลูกจึงทำให้ทุกคนนั่งอยู่บนกองไฟของความรู้ เวลานั้นลูกกำลังกลายเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนเทพ ชุมชนที่ไม่บริสุทธิ์หมายถึงอาณาจักรของราวัน คานธีเคยพูดว่าควรจะมีอาณาจักรของราม แม้ว่าพวกเขาเรียกหา “โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา” พวกเขาไม่ได้พิจารณาว่าตนเองไม่บริสุทธิ์ พ่อได้ปลุกลูกๆ ให้ตื่น จากความมืดสนิปลูกได้เข้ามาสู่ความสว่างอย่างสมบูรณ์ มนุษย์คิดว่าพวกเขาจะกลับมารับรู้ชีวิตด้วยการอาบน้ำในแม่น้ำคงคา ของเสียทั้งหมดของอาริดวารถูกทิ้งลงไปในแม่น้ำคงคา ในบางสถานที่ขยะของเสียทั้งหมดนั้นจะถูกนำไปที่พื้นที่เพาะปลูก สิ่งนั้นไม่ได้เกิดขึ้นในยุคทอง ที่นั่นมีชัยพืชมามากมาย ไม่มีควมจำเป็นต้องใช้เงิน บาบามีประสบการณ์ ก่อนหน้านั้นชัยพืชเคยถูกมาก ในยุคทองมีผู้คนน้อยนิดและทุกสิ่งก็ราคาถูกลง ดังนั้นพ่อพูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวานเวลานั้นลูกต้องเปลี่ยนจากไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ท่านแสดงวิธีการที่ง่ายดายมากแก่ลูก: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เป็นเพราะอัลลอยปะปนเข้าไปในดวงวิญญาณ พวกเขาจึงถูกทำให้มัวหมอง เวลานั้นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่งกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่เป็นหิน เวลานั้นลูกๆ ได้มาหาพ่อเพื่อเปลี่ยนจากจำแห่งหินไปเป็นจำแห่งความสูงส่ง พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังทำให้ลูกไปเป็นนายของโลกและนายของโลกยุคทองเช่นกัน นี่คือนิยามยุคเหล็ก พ่อหนึ่งท่านและทำให้ลูกๆ ไปเป็นนายของโลกที่สูงส่ง ลูกรู้ว่าปราสาทราชวัง ฯลฯ ทั้งหมดที่นี้จะไม่มีประโยชน์ใด สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดจะถูกทำลาย อย่างไรก็ตามสิ่งใดอยู่ที่นี่หรือ? ประเทศอเมริกามีทองคำมากมาย แม้แต่ทองคำเล็กน้อยที่นั่นที่ผู้เป็นแม่มีก็จะต้องถูกให้ไปเพราะทองคำจะต้องใช้เพื่อชำระหนี้ ที่นั่นลูกมีเพียงทองคำและทองคำมากขึ้นเท่านั้น ที่นั่นมีเปลือกหอยในขณะที่นั่นจะมีเพชร นี่ลูกเรียกว่ายุคเหล็ก บาร์ดคือดินแดนที่ไม่สูญสลาย มันไม่เคยถูกทำลาย บาร์ดคือดินแดนที่สูงส่งที่สุด ลูกผู้เป็นแม่ยกกระดับทั้งโลก จำเป็นต้องมีโลกใหม่สำหรับลูกอย่างแน่นอน โลกเก่านี้ต้องถูกทำลาย เรื่องเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ลูกต้องทำงานเพื่อหาเลี้ยงชีพสำหรับร่างกายของลูกด้วยเช่นกัน ลูกไม่ต้องละทิ้งสิ่งใด บาบาสพูดว่า: ขณะที่ทำทุกสิ่งเฝ้าแต่จดจำพ่อ แม้กระทั่งในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาลูกก็กำลังจดจำพ่อผู้เป็นที่รัก ลูกพูดว่า: ได้โปรดมาและทำให้เราสวยงามจากหน้าเกลียด ท่านถูกเรียกว่านักเดินทาง ลูกทั้งหมดคือนักเดินทาง บ้านของลูกอยู่ที่นั่นที่ซึ่งดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่ ลูกทำให้ทุกคนนั่งบนกองไฟของความรู้ หลังจากที่ได้จบสิ้นบัญชีของลูกทั้งหมดแล้ว ลูกทั้งหมดจะกลับบ้าน และแล้วจะมาอีกครั้งและเริ่มใหม่ ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งกลับมารับรู้ชีวิตและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงส่งมากเท่านั้น ผู้เป็นแม่มีเวลา สติปัญญาของผู้ชายเฝ้าแต่ควงหมุ่นเกี่ยวกับธุรกิจ ฯลฯ ของเขา เหตุนี้เองพ่อจึงได้วางไว้บนศีรษะของผู้เป็นแม่ ที่นั่นภรรยาได้รับการบอกว่าสามีของเธอคือพระเจ้าของเธอ กูรูของเธอ ทุกสิ่งของเธอและเธอคือคนรับใช้ของเธอ เวลานั้นพ่อทำให้ลูกผู้เป็นแม่สูงส่งอย่างมาก เป็นลูกๆ ผู้หญิงที่ยกกระดับบาร์ด บางคนถามบาบาวาเป็นไปได้อย่างไรที่จะได้รับการปลดปล่อยจากการมาและการไปนี้ บาบาสพูดว่า: ใช้สำหรับบางเวลา อย่างไรก็ตามลูกๆ เล่นบทบาทรอบด้านตั้งแต่ตอนต้นจนถึงตอนจบ ทุกคนอยู่ในดินแดนของการหลุดพ้น พวกเขาเล่นบทบาทเพียงเล็กน้อยเท่านั้น พวกเขาไม่ได้ไปสวรรค์ การหลุดพ้นจากการมาและการไปกล่าวถึงผู้ที่

เพียงแค่ว่าในตอนจบและกลับไปทันทีเท่านั้น พวกเขาไม่สามารถรับฟังความรู้นี้เลย เป็นผู้ที่เล่นบทบาทของเขาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนจบคือผู้รับฟังความรู้นี้ บางดวงวิญญาณพูดว่าพวกเขาชอบที่นั่นเท่านั้น พวกเขาเพียงแค่ต้องการที่จะอยู่เบื้องบน จะสามารถเป็นเช่นนั้นได้อย่างไร? มันถูกกำหนดไว้ในละครว่าหลังจากไปที่นั่น พวกเขาจะมาในตอนท้ายอย่างแน่นอน สำหรับเวลาที่เหลือพวกเขาอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ละครนี้ไม่มีขีดจำกัด อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์แด่กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เป็นบราห์มินที่แท้จริงและแจกจ่ายน้ำทิพย์แห่งความรู้นี้ให้กับทุกคน ทำให้ทุกคนสามารถนั่งบนกองไฟของความรู้นี้
2. ในขณะที่ทำทุกสิ่งและดำเนินธุรกิจเพื่อหาเลี้ยงชีพของลูก จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อเพื่อที่จะเปลี่ยนจากไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์และเตือนทุกคนถึงพ่อ

พร: ขอให้ลูกเป็นเป็นผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่ ผู้ที่กลับมายิ่งใหญ่ด้วยการให้คุณสมบัติพิเศษของลูก
ลูกทุกคนให้ความรู้นี้ แต่ลูกดวงวิญญาณพิเศษต้องให้คุณสมบัติพิเศษของลูก ให้ใครก็ตามผู้ที่เข้ามาอยู่เบื้องหน้าลูกสัมผัสกับความรักของพ่อในลูก จากใบหน้าของลูกให้พวกเขาเห็นใบหน้าของพ่อ และจากกิจกรรมของลูกให้พวกเขาเห็นบุคลิกลักษณะของพ่อ เมื่อพวกเขาเห็นคุณสมบัติพิเศษของลูก พวกเขาจะได้รับแรงบันดาลใจที่จะกลายเป็นดวงวิญญาณพิเศษ จงกลายเป็นผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้นที่ลูกจะอยู่อย่างยิ่งใหญ่ตั้งแต่ตอนต้นจนถึงตอนจบ นั่นคือจากการมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาจนกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา

คติพจน์: ผู้ที่อยู่อย่างมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณอย่างสม่ำเสมอคือผู้ที่รอบรู้เป็นอย่างมาก

***** โอม ชานติ *****

สัจพจน์ที่ละเอียดอ่อน: เพื่อที่จะเป็นโยคีที่งายดาย จงมีประสบการณ์ในความรักของพระเจ้า

ลูกๆ ที่ยังคงหลอมรวมอยู่ในความรักต่อพ่อ และมีทัศนคติของการสละทิ้งสำหรับจิตสำนึกของการเป็น “ฉัน” มีพ่อปรากฏอยู่ในพวกเขา บนพื้นบานของความรู้นี้ ลูกๆ คงหลอมรวมอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ และการหลอมรวมนี้รู้ว่าเป็นเช่นสภาพของการหลอมรวมอยู่ในความรัก เมื่อลูกถูกหลอมรวมอยู่ในความรัก นั่นคือ เมื่อลูกหลุดหายในความรัก ลูกจะกลับมาพัวพันกับพ่อ